

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

RC ZAGREB, Ulica grada Vukovara br. 70, 10000 Zagreb

(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud: Trgovački sud u Zagrebu

Poslovni broj spisa: 18 St. 1329/2022

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSJEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU OSNOVA ZA PLAĆANJE
ZAGREB 2

02-06-2022

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE
KLASA:
UR. BROJ:

PRIJAVA TRAZBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

NOVICA NIKOLIĆ

OIB 1305944731015

Adresa / sjedište

ul. Generala Mitića br. 7/11, 18360 Svrnjig, Republika Srbija

adresa za dostavu pismena i odvjetnika vjerovnika: Gordana Rakočević, Takovska 2a, 18000 Niš, Republika Srbija.

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv:

DIV GRUPA d.o.o. za usluge

OIB: 33890755814

Adresa / sjedište:

Samobor, Bobovica 10A

PODACI O TRAZBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Presuda Privrednog suda u Nišu 1P-901/2016 od 28. 08. 2017. godine

Presuda Privrednog apelacionog suda Republike Srbije 2 PŽ 5746/17 od 13. 02. 2019.

Iznos dospjele tražbine 10.692,57 (kn)

Glavnica 10.692,57 (kn)

Kamate / (kn)

Iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka

10.692,57 (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Navedene presude

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos 10.692,57 (kn)

Naziv ovršne isprave

Presuda Privrednog suda u Nišu 1P-901/2016 od 28. 08. 2017. godine

Presuda Privrednog apelacionog suda Republike Srbije 2 PŽ 5746/17 od 13. 02. 2019.

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava _____

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Napomena: Iznos tražbine je utvrđen odlukama nadležnih organa Republike Srbije u srpskim dinarima (rsd). U ovoj prijavi su tražbine obračunate s obzirom na odnos između hrvatske kune (kn) i srpskog dinara (rsd) na dan podnošenja prijave.

Molimo da korespondenciju obavljate preko ureda odvjetnika: Gordana Rakočević, Takovska 2a, 18000 Niš, Republika Srbija.

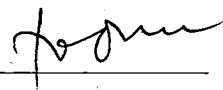
Odvjetnik će dostaviti punomoć vjerovnika u najskorijem roku.

Ističemo da punomoć nije dostavljena zbog kratkog vremenskog perioda za prijavu tražbine vjerovnika u predstečajnom postupku.

Mjesto i datum

Potpis vjerovnika
za vjerovnika odvjetnik Gordana Rakočević

Niš, 24.05.2022.g.

АДВОКАТ
Гордана Д. Ракочевић
НИШ - Таковска 2а
тел. 018/254-333, моб. 064/184 1894

Prilog:

1. Ovlašteni prijevod Presude Privrednog apelacionog suda Republike Srbije 2 PŽ 5746/17 od 13. 02. 2019. na hrvatski jezik (br. dnevnika 815/2022, datum: 22. 05. 2022.) i Presuda 2PŽ 5746/17 od 13. 02. 2019. na srpskome jeziku.

Napomena: Odvjetnik će dostaviti punomoć vjerovnika u najskorijem roku.

Ističemo da punomoć nije dostavljena zbog kratkog vremenskog perioda za prijavu tražbine vjerovnika u predstečajnom postupku.

Za svu dodatnu dokumentaciju se možete obratiti uredu odvjetnika vjerovnika: Gordana Rakočević, Takovska 2a, 18000 Niš, Republika Srbija, advrakocevic@gmail.com, +381 18 254 333, + 381 60 167 64 16, + 381 60 167 64 66.

FINA

OIB: 85821130368

Vukovarska br. 70, 10000 Zagreb

Nadležni trgovački sud: **Trgovački sud u Zagrebu**

Poslovni broj spisa: **18 St. 1329/2022**

PRIJAVA TRAŽBINE BR. 3

VJEROVNIK: NOVICA NIKOLIĆ

Molimo da ovu prijavu evidentirate zasebno u odnosu na ostale prijave koje su dostavljene u istoj pošiljci. Hvala.

OVJERENI PRIJEVOD SA SRPSKOGA NA HRVATSKI JEZIK

(DRŽAVNI GRB REPUBLIKE SRBIJE)

REPUBLIKA SRBIJA
PRIVREDNI APELACIONI SUD

2 PŽ 5746/17

13.02.2019. godine

Beograd

PRIMLJENO

14.03.2019.

PRIVREDNI SUD U NIŠU

U IME NARODA

PRIVREDNI APELACIONI SUD u vijeću sastavljenom od sutkinje Tatjane Matković Stefanović, predsjednika vijeća, suca Gorana Savića i sutkinje Vere Tešić, članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja: 1) MILOJIĆ VELIBOR iz Svrlljiga, ul. Dušana Trivunca br.72, 2) JOVANOVIĆ GRADIMIR iz Svrlljiga, s. Ribare; 3) BOGDANOVIĆ SLOBODAN iz Svrlljiga, ul. Like Milojića br. 9.; 4) SVETOZAREVIĆ SRBISLAV iz Svrlljiga, ul. Bore Price br. 6., 5) LALIĆ DRAGICA iz Svrlljiga, s. Guševo; 6) UROŠEVIĆ MILENKO iz Svrlljiga, ul. 7 Brigade br. 6.; 7) JOVANOVIĆ VLASTIMIR iz Svrlljiga, s. Šljivovik, 8) MITIĆ SNEŽANA iz Svrlljiga, ul. Omladinska br.58., 9) RADONJIĆ DOBRIVOJE iz Svrlljiga, s. Lalinac, 10) ČORĐEVIĆ ZORAN iz Svrlljiga, s. Prekonoga; 11) ZDRAVKOVIĆ ZORAN iz Knjaževca, ul. Omladinska br.18.; 12) STOJADINOVIĆ ZORAN iz Svrlljiga, ul. 29 Novembar br. 27.; 13) STEFANOVIĆ ŽIVKA iz Svrlljiga, ul. Radetova br.5.; 14) RADENKOVIĆ JUGOSLAV iz Svrlljiga, s. Niševac, 15) JOVANOVIĆ ŽIVANA iz Svrlljiga, ul. Lole Ribara br. 54.; 16) MATEJIĆ ŽIVORAD iz Svrlljiga, ul. Timička br. 34.; 17) TOMIĆ RATOMIR iz Svrlljiga, s. Niševac, 18) JOVANOVIĆ ZDRAVKO iz Svrlljiga, ul. Bore Price Pa, 19) STANISAVLJEVIĆ ŽIVOJIN iz Svrlljiga, ul. Omladinska br. 17.; 20) MILOŠEVIĆ MIROSLAV iz Svrlljiga, ul. Stavre Partizana br.5/4, 21) TOMIĆ PREDRAG iz Svrlljiga, s. Niševac, 22) JELENKOVIĆ NOVIL iz Svrlljiga, ul. Srečkova br. 21; 23) STOJILJKOVIĆ HRANISLAV iz Svrlljiga, nas. Rosulja bb, 24) STANOJEVIĆ JOVICA iz Svrlljiga, Krste Popovića br.4., 25) MILJKOVIĆ MILENKA iz Svrlljiga, s. Niševac, 26) STOJANOVIĆ ŽIVOTIJE iz Svrlljiga, s. Lalinac, 27) JOVANOVIĆ ZORAN iz Svrlljiga, ul. Dušana Trivunca br. 106., 28) DAVIDOVIĆ DRAGIŠA iz Svrlljiga, s. Lukovo bb, 29) ĐORĐEVIĆ RUSKO iz Svrlljiga, s. Drainac, 30) SIMIĆ MIODRAG iz Svrlljiga, s. Lozan, 31) ŽIKIĆ DRAGAN iz Svrlljiga, s. Manojlica, 32) NIKODIJEVIĆ JOVICA iz Svrlljiga, s. Beloinje, 33) ALEKSIĆ MILOMIR iz Svrlljiga, s. Izvor, 34) NIKOLIĆ NOVICA iz Svrlljiga, ul. Generala Mitića br.7/11, 35) PETROVIĆ NEBOJŠA iz Svrlljiga, ul. Hadžićeva br. 51, 36) PETROVIĆ RANKO iz Svrlljiga, s. Izvor, 37) MILOJKOVIĆ ZORAN iz Svrlljiga, s. Manojlica, 38) ZLATKOVIĆ ZARIJA iz Svrlljiga, s. Izvor. 39) RISTIĆ SNEŽANA iz Svrlljiga, ul. 7. Brigade br. 43., 40) STOJADINOVIĆ SRĐAN iz Svrlljiga, ul. Jovana Nedina br. 9a, 41) MILJKOVIĆ ŽIVORAD iz Svrlljiga, s. Drainac, 42) MILOŠEVIĆ SLAVOLJUB iz Svrlljiga, ul. Petra Miloševića br.13, 43) STOJADINOVIĆ ZORAN iz Svrlljiga, s. Kopajkošara, 44) ARSIĆ JOVAN iz Svrlljiga, s. Galibabinac, 45) ĐORĐEVIĆ RODE iz Svrlljiga, ul. Like Milojića br. 6, 46)

MINIĆ MILEN iz Svrlijga, ul. Železnička br. 14, i 47) MILANOVIĆ MIODRAG iz Svrlijga, ul. Like Milojića br. 1, koje sve zastupa punomoćnik Petar Rakočević, odvjetnik iz Niša, ul. Takovska br.2a, protiv tuženika DIV DOO Tvornica vijaka iz Samobora, ul. Bobovica br.10 a, Republika Hrvatska, radi činidbe, vrijednost spora 8.039.196,40 dinara, odlučujući o žalbi tužitelja i tuženika izjavljenih na presudu Privrednog suda u Nišu P 901/2016 od 28.08.2017. godine u sjednici vijeća održanoj dana 13.02.2019. godine donio je

PRESUDU

I DJELIMIČNO SE ODBIJA žalba tuženika kao neutemeljena i **POTVRĐUJE** presuda Privrednog suda u Nišu P 901/2016 od 28.08.2017. godine u dijelu stavka I izreke u kome je tuženik obvezatan da od tužitelja otkupi akcije s pravom glasa ISIN br.RSMSVRE33371, izdavatelja Gospodarsko društvo "MIN DIV" Svrlijg AD Fabrika vijaka i delova za šinska vozila (Tvornica vijaka i dijelova za tračna vozila) Svrlijg, po cijeni od 722,17 dinara za svaku akciju s pravom glasa u broju koji je utvrđen za svakog tužitelja i u dijelu stavka II izreke kojim je tuženik obvezatan na pojedinačnu naknadu troškova sudskih pristojbi tužiteljima.

II DJELOMIČNO SE USVAJA žalba tuženika i **PREINAČAVA** presuda Privrednog suda u Nišu P 901/2016 od 28.08.2017. godine, u dijelu stavka I izreke u kojemu je utvrđena obveza tuženika za otkup akcija s pravom glasa tužitelja u utvrđenom broju preko cijene od 727,17 dinara do traženog iznosa od 1.080,73 dinara i u dijelu stavku II izreke kojim je tuženik obvezatan da tužiteljima na ime troškova postupka solidarno isplati iznos od 2.160.000,00 dinara i **PRESUĐUJE:**

ODBIJA SE tužbeni zahtjev tužitelja kojim su tražili da se obveže tuženik da otkupi akcije s pravom glasa ISIN br.RSMSVRE33371, izdavatelja Privredno društvo "MIN DIV" Svrlijg AD Fabrika vijaka i delova za šinska vozila Svrlijg, (Gospodarsko društvo "MIN DIV" Svrlijg AD Tvornica vijaka i dijelova za tračna vozila) po cijeni od preko 722,17 dinara do traženog iznosa od 1.080,73 dinara za svaku akciju s pravom glasa, kao nutemeljen.

OBVEZUJE SE tuženik da tužiteljima solidarno naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.407.000,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom počevši od dana izvršnosti, u roku od 8 dana od dana dostavljanja pismenog otpravka presude.

III OBVEZUJU SE tužitelji da tuženiku solidarno naknade troškove drugostupanjskog postupka u visini od 3.600,00 dinara, u roku od 8 dana od dana dostavljanja pismenog otpravka presude.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom Privrednog suda u Nišu P 901/2016, stavkom I, usvojen je tužbeni zahtjev tužitelja i obvezatan je tuženik da od tužitelja otkupi akcije s pravom glasa ISIN br. RMSSVRE33371, izdavatelja Privredno društvo "MIN DIV" Svrlijg AD Fabrika vijaka i delova za šinska vozila Svrlijg (Gospodarsko društvo "MIN DIV" Svrlijg AD Tvornica vijaka i dijelova za tračna vozila) po cijeni od 1.080,73 dinara za svaku akciju s pravom glasa i to od: MILOJIĆ VELIBOR 135 akcija; JOVANOVIĆ GRADIMIR 269 akcija; BOGDANOVIĆ SLOBODAN 269 akcija; SVETOZAREVIĆ SRBISLAV 106 akcija; LAZIĆ DRAGICA 206 akcija; UROŠEVIĆ MILENKO 192 akcije; JOVANOVIĆ VLASTIMIR 269 akcija; MITIĆ SNEŽANA 289 akcija; RADONIĆ DOBRIVOJE 269 akcija; ĐORĐEVIĆ ZORAN 212 akcija; ZDRAVKOVIĆ

ZORAN 144 akcija; STOJADINOVIĆ ZORAN 289 akcija; STEFANOVIĆ ŽIVKA 260 akcija; RADENKOVIĆ JUGOSLAV 289 akcija; JOVANOVIĆ ŽIVAN 192 akcije; MATEJIĆ ŽIVORAD 164 akcije; TOMIĆ RATOMIR 298 akcija; JOVANOVIĆ ZDRAVKO 183 akcije; STANISAVLJEVIĆ ŽIVOJIN 337 akcija; MILOŠEVIĆ MIROSLAVU 154 akcije; TOMIĆ PREDRAG 67 akcija; JELENKOVIĆ NOVIL 337 akcija; STOJILJKOVIĆ HRANISLAV 241 akcija; STANOJEVIĆ JOVICA 289 akcija; MILJKOVIĆ MILENKA 298 akcija; STOJANOVIĆ ŽIVOTIJE 308 akcija; JOVANOVIĆ ZORAN 250 akcija; DAVIDOVIĆ DRAGIŠA 298 akcija; ČORČEVIĆ RUSKO 308 akcija; SIMIĆ MIODRAG 192 akcije; ŽIKIĆ DRAGAN 202 akcije; NIKODIJEVIĆ JOVICA 221 akcija; ALEKSIĆ MILOMIR 337 akcija; NIKOLIĆ NOVICA 231 akcija; PETROVIĆ NEBOJŠA 212 akcija; PETROVIĆ RANKO 96 akcija; MILOJKOVIĆ ZORAN 308 akcija; ZLATKOVIĆ ZARIJA 221 akcija; RISTIĆ SNEŽANA 164 akcija; STOJADINOVIĆ SRĐAN 221 akcija; MILJKOVIĆ ŽIVORAD 260 akcija; MILOŠEVIĆ SLAVOLJUB 298 akcija; STOJADINOVIĆ ZORAN 192 akcije; ARSIĆ JOVAN 192 akcije; ĐORĐEVIĆ RODE 250 akcija; MINIĆ MILEN 337 akcija; MILANOVIĆ MIODRAG 289 akcija. Stavkom II izreke obavezan je tuženik da tužiteljima na ime naknade troškova postupka isplati pojedinačne iznose na ime naknade za sudske pristojbe i da im solidarno isplati iznos od 2.160.000,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom na ovaj iznos počevši od izvršnosti presude do isplate. Stavkom III izreke presude odbijen je zahtev tužitelja u dijelu u kojemu su tražili da se tuženik, na iznos parničnih troškova obveže na plaćanje zakonske zatezne kamate u razdoblju od 28.08.2017. godine, kao dana presuđenja, do dana izvršnosti presude.

Protiv navedene odluke tuženik je pravovremeno izjavio žalbu, i to protiv stavka I i II izreke presude, iz svih zakonom propisanih razloga. U obrazloženju žalbe je navedeno da ne postoji obveza tuženika da otkupi akcije tužitelja, niti je došlo do započinjanja postupka preuzimanja akcija. Odredba članka 416 Zakona o preuzimanju akcionarskih društava ne može se primijeniti. Naime, odredba članka 50. Zakona koja kaže da će se postupak preuzimanja koji je u tijeku na dan stupanja na snagu ovoga zakona okončati po odredbama ovog zakona, ako u njemu ponuditelj još nije dobio rješenje Komisije o odobrenju objavljivanja ponude za preuzimanje (započeto preuzimanje) je na snazi od dana donošenja Zakona o preuzimanju akcionarskih društava (Sl. glasnik RS, broj 46/2006) koji je stupio na snagu 10. lipnja 2006. godine, i odnosi se na primjenu ovog zakona u odnosu na prethodno važeći zakon koji je regulirao oblast financijskog tržišta i vrijednosnih papira. Danom stupanja na snagu ovog Zakona prestale su vrijediti odredbe čl. 67 - 83. Zakona o tržištu vrijednosnih papira i drugih financijskih instrumenata ("Službeni list SRJ", broj 65/02 i "Službeni glasnik RS", br. 57/03, 55/04 i 45/05) pa se članak 50. Zakona odnosi na ovu pravnu situaciju. S druge strane, Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o preuzimanju akcionarskih društava ("Sl. glasnik RS", br. 99/2011 od 27. prosinca 2011. godine), kojim izmjenama je i unesena odredba članka 416, u članku 27. propisuje da ovaj zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije", a primjenjuje se po isteku 30 dana od dana stupanja na snagu, a to je 1. veljače 2012. godine, što znači da niti jedna odredba Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o preuzimanju akcionarskih društava nema retroaktivni učinak, pa tako ni odredba članka 21. na temelju kojega je kasnije u Zakon inkorporiran članak 416. Naprijed navedeno znači da se na konkretnu pravnu situaciju imaju primijeniti odredbe Zakona o preuzimanju akcionarskih društava (Sl. glasnik RS, broj 46/2006), a nikako odredbe

Zakona s izmjenama od 1. veljače 2012. godine. Dalje, ne postoji temelj potraživanja tužitelja ni prema odredbama čl. 448. Zakona o gospodarskim društvima koji je vrijedio u momentu stjecanja spornih akcija, na dan 31. prosinca 2009. godine, uzevši u obzir činjenicu da je tuženik dana 31. prosinca 2009. godine stekao 2,77% akcija koje sa prethodno stečenim akcijama čine 86,46% ukupnog broja akcija, pa tuženik nije imao obvezu kupiti akcije preostalih akcionara na njihov zahtjev. Prvostupanjski sud krivo procjenjuje da je došlo do započinjanja preuzimanja akcija iz razloga što tuženik nikada nije poduzeo nijednu formalnu niti faktičku radnju iz koje bi se moglo zaključiti da je postupak preuzimanja akcija započet. Tuženik je akcije stekao u postupku privatizacije od Republike Srbije, zaključenjem Ugovora o prodaji kapitala metodom javnog nadmetanja zaključenog između Agencije za privatizaciju i tuženika dana 3. kolovoza 2006. godine te u konkretnom slučaju ni ne može se primijeniti Zakon o preuzimanju akcionarskih društva. Članak 8. stavak 3. Zakona o preuzimanju akcionarskih društava propisuje da se ovaj zakon ne primjenjuje na stjecatelje koji stječu akcije određenog izdavatelja od Republike Srbije. Presuda je donesena uz bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 374. stavak 2. točka 12) Zakona o parničnom postupku jer su razlozi presude kontradiktorni i razlozi iz obrazloženja nerazumljivi. Također, sud navodi da cijenu akcija u iznosu od 1.080,73 dinara nije osporio do zaključenja glavne rasprave, iako je tijekom cijelog postupka osporavao temelj i visinu tužbenog zahtjeva. Tužitelji su uz tužbu dostavili nalaz i mišljenje vještaka Zorana Ilića koji je obračunao cijenu jedne akcije suprotno odredbama Pravilnika o sadržaju i formi ponude za preuzimanje akcija. Navodi i da je prvostupanjski sud pogrešno obračunao troškove parničnog postupka. Predložio je da drugostupanjski sud preinači presudu na taj način što će odbiti tužbeni zahtjev kao neutemeljen i obvezati tužitelje da tuženiku naknade troškove postupka ili da Privredni apelacioni sud usvoji žalbu, ukine presudu i odluči o zahtevu tužitelja.

Također, protiv navedene presude tužitelji su pravovremeno izjavili žalbu i to protiv dijela odluke o troškovima postupka, ističući da visina troškova koja je dosuđena tužiteljima nije pravilno obračunata prema odvjetničkoj tarifi, s obzirom da je vrijednost predmeta spora 8.039.196,40 dinara, pa se visina troškova ne obračunava u odnosu na visinu tužbenog zahtjeva za svakog tužitelja posebno, kako to pogrešno zaključuje prvostupanjski sud. Navode da im pripadaju troškovi prema odvjetničkoj tarifi koja se primjenjuje prema ukupnoj utvrđenoj vrijednosti spora, kao i da im pripada uvećanje na ime zastupanja više tužitelja. Također, ističu i da prvostupanjski sud im nije dosudio troškove na ime sastava žalbe, pristojbe na žalbu, pribavljanja burzanskog izvještaja i troškove za izradu Nalaza i mišljenja vještaka - ovlaštenog revizora, a koju su bili nužni u ovom postupku. Predložili su da Privredni apelacioni sud preinači odluku o troškovima i da im dosudi troškove po žalbenom postupku sa zakonskom zateznom kamatom.

Ispitujući pravilnost i zakonitost pobijane odluke, u smislu čl. 386. Zakona o parničnom postupku, Privredni apelacioni sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga.

U postupku donošenja prvostupanjske presude nisu učinjene bitne povrede postupka iz članka 374. stavak 2. Zakona o parničnom postupku, na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti.

Predmet tužbenog zahtjeva tužitelja je obvezivanje tuženika na otkup akcija s pravom glasa ISIN br. RSMSVRE33371, izdavatelja Privredno društvo "MIN DIV" Svrlijg AD Fabrika

vijaka i delova za šinska vozila (Tvornica vijaka i dijelova za tračna vozila) Svrlijig po cijeni od 1.080,73 dinara za svaku akciju s pravom glasa.

Prema činjeničnom stanju utvrđenom od strane prvostupanjskog suda, proizilazi da je tuženik kao kupac, dana 03.08.2006. godine zaključio sa Agencijom za privatizaciju Republike Srbije Ugovor o prodaji kapitala metodom javnog nadnetanja br. 1-1282/06-350-12/01, po kojoj osnovi je stekao 77,50% kapitala subjekta privatizacije DP MIN Svrlijig i postao većinski vlasnik ovog gospodarskog društva. Tuženik izvršavajući obvezu investiranja u subjekt privatizacije izvršio dokapitalizaciju i na taj način posjedovao 83,69% akcija subjekta privatizacije. Tuženik je nakon toga po osnovi dokapitalizacije dana 31.12.2009. godine stekao dodatnih 26.266 akcija emitenta odnosno 2,77% od ukupnog broja emitiranih akcija, te da je tog dana, zajedno sa akcijama koje već posjeduje, stekao ukupno 86,46% akcija sa pravom glasa izdatelja MIN DIV AD Svrlijig. Tužitelji su evidentirani kao akcionari gospodarskog društva MIN „DIV“ AD Tvornica vijaka i dijelova za tračna vozila (Fabrika vijaka i delova za šinska) vozila Svrlijig. Tuženik je započeo preuzimanje ciljnog društva dana 31.12.2009. godine i tada je nastala njegova obveza za objavljivanje ponude za preuzimanje na temelju članka 6. stavak 1: tada važećeg Zakona o preuzimanju akcionarskih društava („Službeni glasnik RS“ broj 46/06; 107/09). Rješenjem Komisije za vrijednosne papire broj 6/0-17-295/10-10 od 10.05.2010. godine, utvrđena je povreda Zakona o preuzimanju akcionarskih društava, pa je naloženo tuženiku da podnese zahtjev Komisiji za odobrenje ponude za preuzimanje akcija izdatelja „MIN DIV“ AD Svrlijig i da na taj način objavi ponudu za preuzimanje 26.266 akcija ciljnog društva. Tuženik nije postupio po nalogu Komisije i nije objavio javnu ponudu za preuzimanje akcija. Rješenjem Komisije za vrijednosne papire broj 6/0-17-295/42-10 od 16.07.2014. godine utvrđeno je da tuženik nije postupio prema rješenju Komisije od 10.05.2010. godine i nije podnio zahtjev za odobrenje objavljivanja ponude za preuzimanje akcija, što znači da u takvoj situaciji, akcionari ciljnog društva, među kojima su i tužitelji, imaju pravo na temelju odredbe članka 416 stavak 1. Zakona o preuzimanju akcionarskih društava, da putem mjesno nadležnog suda zahtjevaju otkup akcija. Ovo iz razloga što Zakon o preuzimanju akcionarskih društava („Službeni glasnik RS“ broj 99/2011), u prijelaznim i završnim odredbama u članu 50. regulira započeto preuzimanje i propisuje da postupak preuzimanja koji je u tijeku na dan stupanja na snagu ovoga zakona (01.02.2012. godine) okončati će se po odredbama ovoga zakona, ako u njemu ponuditelj još nije dobio rješenje Komisije o odobrenju objavljivanja ponude za preuzimanje. Na dan podnošenja tužbe 09.09.2014. godine, tuženik nije postupio po nalogu Komisije, nije podnio zahtjev Komisiji za odobrenje objavljivanja ponude za preuzimanje, niti dobio rješenje Komisije o odobrenju objavljivanja ponude za preuzimanje. Iz navedenog prvostupanjski sud zaključuje da se u konkretnom slučaju na započeto preuzimanje, primjenjuje odredba članka 416. Zakona o preuzimanju akcionarskih društava, a što dalje znači da su tužitelji stekli pravo na temelju odredbi članka 3. stavak 1. toč. 1. i 2., čl. 6. stavak 1. i čl. 416. Zakona o preuzimanju akcionarskih društava, da preko mjesno nadležnog suda zahtjeva otkup akcija, iz kojeg razloga je usvojen tužbeni zahtjev.

Po nalaženju Privrednog apelacionog suda pravilno je prvostupanjski sud na utvrđeno činjenično stanje primijenio materijalno pravo, i to odredbu članka 3. stavak 1. toč. 1. i 2, članka 6. stavak 1. i članka 416 Zakona o preuzimanju akcionarskih društava.

Naime, žalbeni navodi tuženika kojima se ukazuje da ne postoji obveza tuženika da otkupi akcije tužitelja, niti da je došlo do započinjanja postupka preuzimanja akcija, s obzirom da članak 50. Zakona o preuzimanju akcionarskih društava propisuje da će se postupak preuzimanja koji je u tijeku na dan stupanja na snagu ovoga zakona okončati po odredbama ovoga zakona, ako u njemu ponuditelj još nije dobio rješenje Komisije o odobrenju objavljivanja ponude za preuzimanje (započeto preuzimanje). Zakon o izmjenama i dopunama zakona o preuzimanju akcionarskih društava ("Sl. glasnik RS", br. 99/2011 od 27.12.2011. godine), kojim izmjenama je i unesena odredba članka 416. na kojoj prvostupanjski sud temelji svoju odluku, u članku 27. propisuje da ovaj zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije", a primjenjuje se po isteku 30 dana od dana stupanja na snagu, a to je 01.02.2012. godine, što znači da nijedna odredba Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o preuzimanju akcionarskih društava nema retroaktivni učinak, nisu utemeljeni. U konkretnom slučaju radi se o pravu manjinskih akcionara na otkup akcija prema uvjetima ponude, koje ostvaruju u postupku preuzimanja akcionarskih društva po Zakonu o preuzimanju akcionarskih društava, pa se na ovo pravo akcionara, retroaktivno primjenjuje odredba članka 416. Zakona o preuzimanju akcionarskih društva. S obzirom da je u konkretnom slučaju započeto preuzimanje, pravilno je prvostupanjski sud zaključio da su tužitelji stekli pravo na otkup akcija osnov citiranih odredbi Zakona o preuzimanju gospodarskog društva.

Tuženik u žalbi ističe da je akcije stekao od Republike Srbije u postupku privatizacije i da to predstavlja izuzetak od obveze objavljivanja ponude za preuzimanje, predviđen člankom 8. Zakona o preuzimanju akcionarskih društava. Međutim, ovi navodi ne stoje. Odredbom članka 8. stavka 2. predviđeno da se ovaj zakon ne primjenjuje na trgovinu vlasničkim vrijednosnim papirima određenog izdavatelja, kada se one prodaju putem javne nabave, odnosno na organiziranom tržištu i to akcija čiji je zakoniti imatelj Republika. U konkretnom slučaju ovaj uvjet nije ispunjen, jer je Ugovor o prodaji kapitala metodom javnog nadmetanja zaključen između Agencije i kupca, čiji je predmet prodaja 70 % društvenog kapitala subjekta privatizacije što čini 52.50 % ukupnog kapitala i 100 % učešća u kapitalu subjekta privatizacije, što iznosi 25,00 % ukupnog kapitala subjekta na nadmetanju koje je održano dana 27.07.2006. godine. Slijedom navedenog, pravilan je zaključak prvostupanjskog suda da je u gore navedenoj situaciji tuženik bio u obvezi da, kada je stekao 86.46 % od ukupnog broja akcija 31.12.2009. godine, objavi ponudu za preuzimanje akcija i da o tome obavijesti Komisiju za vrijednosne papire, ciljno društvo i organizacijski oblik organiziranog tržišta na kojemu se trguje akcijama, a što nije učinio. Odredbom članka 416. Zakona o preuzimanju akcionarskih društava („Sl. glasnik RS" 99/2011) predviđeno je da, ako ponuditelj ne objavi ponudu za preuzimanje pod uvjetima i način propisan ovim zakonom, svaki akcionar ciljnog društva može putem suda zahtijevati otkup akcija s pravom glasa pod uvjetima pod kojim je morala biti objavljena ponuda za preuzimanje. Za podnošenje tužbe za otkup akcija iz članka 41.6. Zakon nije propisao rok, pa ovo pravo pripada tužiteljima koji dokažu da su akcionari tuženika.

Žalbeni navodi tuženika kojima se osporava visina vrijednosti akcija, djelomično su utemeljeni. Naime, iz nalaza vještaka koji je dostavio tužitelj knjigovodstvena vrijednost akcija iznosi 722,17 dinara. Tužitelji podneskom od 27.06.2017. godine pozivajući se na metodologiju propisanu Pravilima poslovanja Beogradske burze a.d. opredjeljuju vrijednost akcija na iznos od 1.080,73 dinara po akciji.

S obzirom da je tuženik tijekom cijelog postupka osporavao vrijednost akcija, a iz spisa predmeta ne proizilazi da je određeno dodatno vještačenje na vrijednost akcije koju su odredili tužitelj u svom preciziranom tužbenom zahtjevu, to su se stekli uvjeti za preinačenje odluke utvrđene vrijednosti akcije.

Kako je presudom Vrhovnog kasacionog suda Prevl P.253/20101 od 23.02.2017.godine usvojena posebna revizija izjavljena protiv presude Privrednog apelacionog suda Pž.1717/15 od 15.06.2016. godine preinačena presuda Privrednog apelacionog suda je odbijen kao neutemeljena a žalba tuženika je potvrđena presuda Privrednog suda u Nišu P. 106/2014. godine od 12.05.2015. godine, kojom je obavezan tuženik da otkupu od tužitelja u toj parnici akcije s pravom glasa ISIN br.RSMSVRE33371, izdavatelja Gospodarskog društva MIN DIV Svrlijig AD Tvornica Vijaka i dijelova za tračna vozila Svrlijig, (Privrednog društva MIN DIV Svrlijig Fabrika vijaka i delova za šinska vozila) po cijeni od 722,17 dinara bez utjecaja su žalbeni navodi u pogledu visine cijene po kojoj treba izvršiti otkup, budući da je ta cijena utvrđena od 722,17 dinara.

Pravilno je prvostupanjski sud utvrdio da tužiteljima pripadaju pojedinačni troškovi na ime sudskih pristojbi za tužbu i presudu, čiju visina je određena primjenom čl. 21. st. 3. Zakona o sudskim pristojbama prema kojemu se vrijednost predmeta spora radi naplate pristojbe utvrđuje prema vrijednosti koju predmet spora ima u vrijeme podnošenja tužbe, dok je čl. 22. st. 2. propisano da u slučaju formalnog suparničarstva - ako više osoba podnese jednu tužbu ili ako je više osoba tuženo jednom tužbom, a predmet spora su zahtjevi, odnosno obveze iste vrste koji se temelje na bitno istovrsnoj činjeničnoj i pravnoj osnovi, vrijednost predmeta spora radi naplate pristojbe određuje se prema vrijednosti svakog pojedinog zahtjeva. U ovom dijelu odluka o troškovima postupka, dosuđenog iznosa na ime sudskih pristojbi je potvrđena, budući da su sudske pristojbe određene prema prvobitno postavljenom zahtjevu za otkup akcija s pravom glasa prema cijeni od 722,17 dinara. Međutim, odluka o troškovima spora u preostalom dijelu je preinačena, s obzirom da je odluka u usvajajućem dijelu djelomično preinačena. Stoga je sud primjenom čl. 153. 154. i 163. Zakona o parničnom postupku, obavezao tuženika da tužiteljima solidarno naknadi troškove postupka koji su bili nužni za vođenje spora, i to na ime sastava tužbe i 6 obrazloženih podnesaka u iznosu od po 6.000,00 dinara, što uz uvećanje od 50% za svaku sljedeću stranku čini iznos od 144.000,00 dinara, pa tužiteljima po ovoj osnovi pripada 1.008.000,00 dinara, za zastupanje od strane odvjetnika na ročištu iznos od po 7.500,00 dinara, što uz uvećanje od 50% za svaku sljedeću stranku, iznosi 180.000,00 dinara, a s obzirom da je održano dva ročišta ukupna naknada iznosi 360.000,00 dinara, za pristup od strane odvjetnika na neodržana ročišta po 4.500,00 dinara, što uz uvećanje od 50% za svaku sljedeću stranku, iznosi 108.000,00 dinara, a s obzirom da je bilo četiri neodržana ročišta ukupna naknada iznosi 432.000,00 dinara, zatim troškovi izrade nalaza i mišljenja vještaka - revizora iznos od 30.000,00 dinara, što sve ukupno iznosi 2.010.000,00 dinara. Navedeni iznos je sud umanjio za 30% razmjerno postignutom uspjehu u sporu, pa su ukupni troškovi tužitelja 1.407.000,00 dinara. Na dosuđeni iznos tužiteljima pripada i zakonska zatezna kamata počevši od dana izvršnosti presude.

Visina troškova tužitelja na ime naknade za zastupanje od strane odvjetnika određena je primjenom Tarife o nagradama i naknadama troškova za rad odvjetnika, imajući u vidu najvišu (364.206,00 dinara) i najnižu (114.227,00 dinara) vrijednost spora pojedinačnog tužitelja, što svaki pojedinačni zahtjev tužitelja svrstava u tarifu za vrijednost predmeta spora do 450.000,00 dinara.

Primjenom Tarifnog broja 17 prema kojemu kada odvjetnik zastupa više stranaka, nagrada mu se po ovoj osnovi dodatno uvećava za svaku radnju koju poduzima za po 50% za drugu i svaku narednu stranku. Uvećan iznos nagrade se obračunava u odnosu na svaku procesnu radnju ponaosob, tako što se nagrada za zastupanje jedne stranke uvećava postotkom koji odgovara broju stranaka koje odvjetnik zastupa u trenutku kada se procesna radnja poduzima, u konkretnom slučaju 47 stranaka.

Neutemeljeni su žalbeni navodi tužitelja kojima se ukazuje da je sud bio dužan da prilikom obračuna troškova postupka primjeni tarifu prema vrijednosti predmeta spora od 8.039.196,40 dinara koja predstavlja zbroj svih tužbenih zahtjeva, s obzirom da u konkretnom slučaju tužitelji nisu nužni suparničari, odnosno obični suparničari koji su umjesto jednog postavili više tužbenih zahtjeva, u kojem slučaju bi se njihovi iznosi zbrajali.

Odluka kao u stavku III izreke presude, donesena je primjenom čl. 165. u svezi sa čl. 153. i 154. Zakona o parničnom postupku, pa su obavezani tužitelji da tuženiku, srazmjerno uspjehu u žalbenom postupku, na ime sastava žalbe solidarno isplate iznos od 3.600,00 dinara (12.000,00 dinara umanjeno za 70%), čija je visina određena primjenom važeće AT.

Iz iznesenih razloga na temelju članka 387. Zakona o parničnom postupku odlučeno je kao u izreci.

PREDSJEDNIK VIEĆA-SUTKINJA

Tatjana Matković Stefanović v.r.

Za točnost opravka

TMS/NM/ŽG

*otisak okruglog pečata
s državnim grbom Republike Srbije
u sredini: *REPUBLIKA SRBIJA*BEOGRAD*
PRIVREDNI APELACIONI SUD*

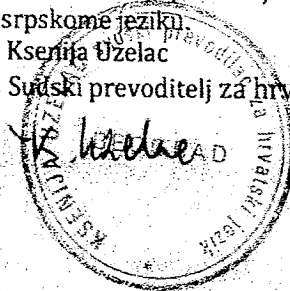
KRAJ PRIJEVODA

Potpisana, Ksenija Uzelac, sudski prevoditelj za hrvatski jezik, imenovana rješenjem Ministra pravde Vlade Republike Srbije br. 740-06-1881/08-03 od 26.11.2008, potvrđujem da gornji prijevod u potpunosti odgovara izvorniku sastavljenom na srpskom jeziku.
U Beogradu 22.05.2022.

Broj dnevnika 815/2022

Ksenija Uzelac

Sudski prevoditelj za hrvatski jezik

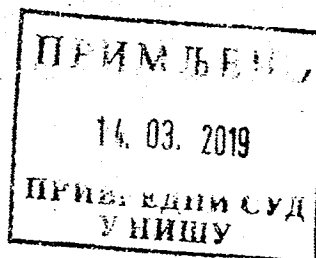

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД

2 Пж 5746/17

13.02.2019. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД у већу састављеном од судије Татјане Матковић Стефановић, председника већа, судије Горана Савића и судије Вере Тешић, чланова већа, у правној ствари тужилаца: 1) МИЛОЈИЋ ВЕЛИБОР из Сврљига, ул. Душана Тривунца бр.72, 2) ЈОВАНОВИЋ ГРАДИМИР из Сврљига, с. Рибаре; 3) БОГДАНОВИЋ СЛОБОДАН из Сврљига, ул. Лике Милојића бр. 9.; 4) СВЕТОЗАРЕВИЋ СРБИСЛАВ из Сврљига, ул. Боре Прице бр. 6., 5) ЛАЛИЋ ДРАГИЦА из Сврљига, с. Гушево; 6) УРОШЕВИЋ МИЛЕНКО из Сврљига, ул. 7 Бригаде бр. 6.; 7) ЈОВАНОВИЋ ВЛАСТИМИР из Сврљига, с. Шљивовик, 8) МИТИЋ СНЕЖАНА из Сврљига, ул. Омладинска бр.58., 9). РАДОЊИЋ ДОБРИВОЈЕ из Сврљига, с. Лалинац, 10) ЂОРЂЕВИЋ ЗОРАН из Сврљига, с. Преконога; 11) ЗДРАВКОВИЋ ЗОРАН из Књажевца, ул. Омладинска бр.18.; 12). СТОЈАДИНОВИЋ ЗОРАН из Сврљига, ул. 29 Новембар бр. 27.; 13) СТЕФАНОВИЋ ЖИВКА из Сврљига, ул. Радетова бр.5.; 14) РАДЕНКОВИЋ ЈУГОСЛАВ из Сврљига, с. Нишевац, 15) ЈОВАНОВИЋ ЖИВАНА из Сврљига, ул. Лоле Рибара бр. 54.; 16) МАТЕЈИЋ ЖИВОРАД из Сврљига, ул. Тимичка бр. 34.; 17) ТОМИЋ РАТОМИР из Сврљига, с.Нишевац, 18) ЈОВАНОВИЋ ЗДРАВКО из Сврљига, ул. Боре Прице 11а, 19) СТАНИСАВЉЕВИЋ ЖИВОЈИН из Сврљига, ул. Омладинска бр. 17.; 20) МИЛОШЕВИЋ МИРОСЛАВ из Сврљига, ул. Ставре Партизана бр.5/4, 21) ТОМИЋ ПРЕДРАГ из Сврљига, с. Нишевац, 22) ЈЕЛЕНКОВИЋ НОВИЛ из Сврљига, ул. Срећкова бр. 21; 23) СТОЈИЉКОВИЋ ХРАНИСЛАВ из Сврљига, нас. Росуља 66, 24) СТАНОЈЕВИЋ ЈОВИЦА из Сврљига, Крсте Поповића бр.4., 25) МИЉКОВИЋ МИЛЕНКА из Сврљига, с. Нишевац, 26) СТОЈАНОВИЋ ЖИВОТИЈЕ из Сврљига, с.Лалинац, 27) ЈОВАНОВИЋ ЗОРАН из Сврљига, ул. Душана Тривунца бр. 106., 28) ДАВИДОВИЋ ДРАГИША из Сврљига, с. Луково 66, 29) ЂОРЂЕВИЋ РУСКО из Сврљига, с. Драинац, 30) СИМИЋ МИОДРАГ из Сврљига, с. Лозан, 31). ЖИКИЋ ДРАГАН из Сврљига, с. Манојлица, 32) НИКОДИЈЕВИЋ ЈОВИЦА из Сврљига, с. Белоиње, 33) АЛЕКСИЋ МИЛОМИР из Сврљига, с. Извор, 34) НИКОЛИЋ НОВИЦА из Сврљига, ул. Генерала Митића бр.7/11, 35) ПЕТРОВИЋ НЕБОЉСА из Сврљига, ул.Хацићева бр. 51, 36) ПЕТРОВИЋ РАНКО из Сврљига, с. Извор, 37) МИЛОЈКОВИЋ ЗОРАН из Сврљига, с. Манојлица, 38) ЗЛАТКОВИЋ ЗАРИЈА из Сврљига, с. Извор. 39) РИСТИЋ СНЕЖАНА из Сврљига, ул. 7. Бригаде бр. 43., 40) СТОЈАДИНОВИЋ СРЂАН из Сврљига, ул. Јована Недина бр. 9а, 41) МИЉКОВИЋ ЖИВОРАД из Сврљига, с. Драинац, 42) МИЛОШЕВИЋ СЛАВОЉУБ из Сврљига, ул. Петра Милошевића бр.13, 43) СТОЈАДИНОВИЋ ЗОРАН из Сврљига, с. Копајкошара, 44) АРСИЋ ЈОВАН из Сврљига, с. Галибабинац, 45) ЂОРЂЕВИЋ РОДЕ из Сврљига, ул. Лике Милојића бр. 6, 46)

МИНИЋ МИЛЕН из Сврљига, ул. Железничка бр. 14, и 47) МИЛАНОВИЋ МИОДРАГ из Сврљига, ул. Лике Милојића бр. 1, које све заступа пуномоћник Петар Ракочевић, адвокат из Ниша, ул. Таковска бр.2а, против туженог ДИВ ДОО Творница вијака из Самобора, ул. Бобовица бр.10а, Република Хрватска, ради чинидбе, вредност спора 8.039.196,40 динара, одлучујући о жалби тужиоца и туженог изјављених на пресуду Привредног суда у Нишу П 901/2016 од 28.08.2017. године у седници већа одржаној дана 13.02.2019. године донео је

ПРЕСУДУ

I ДЕЛИМИЧНО СЕ ОДБИЈА жалба туженог као неоснована и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Привредног суда у Нишу П 901/2016 од 28.08.2017. године у делу става I изреке у коме је тужени обавезан да од тужилаца откупи акције са правом гласа ISIN бр.RSMSVRE33371, издаваоца Привредно друштво "МИН ДИВ" Сврљиг АД Фабрика вијака и делова за шинска возила Сврљиг, по цени од 722,17 динара за сваку акцију са правом гласа у броју који је утврђен за сваког тужиоца и у делу става II изреке којим је тужени обавезан на појединачну накнаду трошкова судских такси тужиоцима.

II ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА жалба туженог и **ПРЕИНАЧАВА** пресуда Привредног суда у Нишу П 901/2016 од 28.08.2017. године, у делу става I изреке у коме је утврђена обавеза туженог за откуп акција са правом гласа тужилаца у утврђеном броју преко цене од 727,17 динара до траженог износа од 1.080,73 динара и у делу ставу II изреке којим је тужени обавезан да тужиоцима на име трошкова поступка солидарно исплати износ од 2.160.000,00 динара и **ПРЕСУЂУЈЕ:**

ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се обавезе тужени да откупи акције са правом гласа ISIN бр.RSMSVRE33371, издаваоца Привредно друштво "МИН ДИВ" Сврљиг АД Фабрика вијака и делова за шинска возила Сврљиг, по цени од преко 722,17 динара до траженог износа од 1.080,73 динара за сваку акцију са правом гласа, као неоснован.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцима солидарно накнади трошкове парничног поступка у износу од 1.407.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности, у року од 8 дана од дана достављања писменог отправака пресуде.

III ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужиоци да туженом солидарно накнаде трошкове другостепеног поступка у висини од 3.600,00 динара, у року од 8 дана од дана достављања писменог отправака пресуде.

Образложење

Првостепеном пресудом Привредног суда у Нишу П 901/2016, ставом I, усвојен је тужбени захтев тужилаца и обавезан је тужени да од тужилаца откупи акције са правом гласа ISIN бр.RSMSVRE33371, издаваоца Привредно друштво "МИН ДИВ" Сврљиг АД Фабрика вијака и делова за шинска возила Сврљиг по цени од 1.080,73 динара за сваку акцију са правом гласа и то од: МИЛОЈИЋ ВЕЛИБОР 135 акција; ЈОВАНОВИЋ ГРАДИМИР 269 акција; БОГДАНОВИЋ СЛОБОДАН 269 акција; СВЕТОЗАРЕВИЋ СРБИСЛАВ 106 акција; ЛАЗИЋ ДРАГИЦА 260 акција; УРОШЕВИЋ МИЛЕНКО 192 акције; ЈОВАНОВИЋ ВЛАСТИМИР 269 акција; МИТИЋ СНЕЖАНА 289 акција; РАДОЊИЋ ДОБРИВОЈЕ 202 акције; ЋОРЋЕВИЋ ЗОРАН 212 акција; ЗДРАВКОВИЋ ЗОРАН

144 акције; СТОЈАДИНОВИЋ ЗОРАН 289 акција; СТЕФАНОВИЋ ЖИВКА 260 акција; РАДЕНКОВИЋ ЈУГОСЛАВ 289 акција; ЈОВАНОВИЋ ЖИВАН 192 акције; МАТЕЛИЋ ЖИВОРАД 164 акције; ТОМИЋ РАТОМИР 298 акција; ЈОВАНОВИЋ ЗДРАВКО 183 акције; СТАНИСАВЉЕВИЋ ЖИВОЛИН 337 акција; МИЛОШЕВИЋ МИРОСЛАВУ 154 акције; ТОМИЋ ПРЕДРАГ 67 акција; ЈЕЛЕНКОВИЋ НОВИЛ 337 акција; СТОЈИЉКОВИЋ ХРАНИСЛАВ 241 акција; СТАНОЈЕВИЋ ЈОВИЦА 289 акција; МИЉКОВИЋ МИЛЕНКА 298 акција; СТОЈАНОВИЋ ЖИВОТИЈЕ 308 акција; ЈОВАНОВИЋ ЗОРАН 250 акција; ДАВИДОВИЋ ДРАГИША 298 акција; ЂОРЂЕВИЋ РУСКО 308 акција; СИМИЋ МИОДРАГ 192 акције; ЖИКИЋ ДРАГАН 202 акције; НИКОДИЈЕВИЋ ЈОВИЦА 221 акција; АЛЕКСИЋ МИЛОМИР 337 акција; НИКОЛИЋ НОВИЦА 231 акција; ПЕТРОВИЋ НЕБОЈША 212 акција; ПЕТРОВИЋ РАНКО 96 акција; МИЛОЈКОВИЋ ЗОРАН 308 акција; ЗЛАТКОВИЋ ЗАРИЈА 221 акција; РИСТИЋ СНЕЖАНА 164 акција; СТОЈАДИНОВИЋ СРЂАН 221 акција; МИЉКОВИЋ ЖИВОРАД 260 акција; МИЛОШЕВИЋ СЛАВОЉУБ 298 акција; СТОЈАДИНОВИЋ ЗОРАН 192 акције; АРСИЋ ЈОВАН 192 акције; ЂОРЂЕВИЋ РОДЕ 250 акција; МИНИЋ МИЛЕН 337 акција; МИЛАНОВИЋ МИОДРАГ 289 акција. Ставом II изреке обавезан је тужени да тужиоцима на име накнаде трошкова поступка исплати појединачне износе на име накнаде за судске таксе и да им солидарно исплати износ од 2.160.000,00 динара са законском затезном каматом на овај износ почев од извршности пресуде до исплате. Ставом III изреке пресуде одбијен је захтев тужилаца у делу у коме су тражили да се тужени, на износ парничних трошкова обавезе на плаћање законске затезне камате у периоду од 28.08.2017. године, као дана пресуђења, до дана извршности пресуде.

Против наведене одлуке тужени је благовремено изјавио жалбу, и то против става I и II изреке пресуде, из свих законом прописаних разлога. У образложењу жалбе је наведено да не постоји обавеза туженог да откупи акције тужилаца, нити је дошло до започињања поступка преузимања акција. Одредба члана 416 Закона о преузимању акционарских друштава не може да се примени. Наиме, одредба члана 50. Закона која каже да ће се поступак преузимања који је у току на дан ступања на снагу овог закона окончати по одредбама овог закона, ако у њему понуђач још није добио решење Комисије о одобрењу објављивања понуде за преузимање (започето преузимање) је на снази од дана доношења Закона о преузимању акционарских друштава (Сл. гласник РС, број 46/2006) који је ступио на снагу 10. јуна 2006. године, и односи се на примену овог закона у односу на претходно важећи закон који је регулисао област финансијског тржишта и хартија од вредности. Даном ступања на снагу овог Закона престале су да важе одредбе чл. 67 - 83. Закона о тржишту хартија од вредности и других финансијских инструмената ("Службени лист СРЈ", број 65/02 и "Службени гласник РС", бр. 57/03, 55/04 и 45/05) па се члан 50. Закона односи на ову правну ситуацију. С друге стране, Закон о изменама и допунама Закона о преузимању акционарских друштава ("Сл. гласник РС", бр. 99/2011 од 27. децембра 2011. године), којим изменама је и унета одредба члана 416, у члану 27. прописује да овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије", а примењује се по истеку 30 дана од дана ступања на снагу, а то је 1. фебруар 2012. године, што значи да ниједна одредба Закона о изменама и допунама Закона о преузимању акционарских друштава нема ретроактивно дејство, па тако ни одредба члана 21. на основу ког је касније у Закон инкорпориран члан 416. Напред наведено значи да се на конкретну правну ситуацију имају применити одредбе Закона о преузимању акционарских друштава

(Сл. гласник РС, број 46/2006), а никако одредбе Закона са изменама од 1. фебруара 2012. године. Даље, не постоји основ потраживања тужилаца ни према одредбама чл. 448. Закона о привредним друштвима који је важио у моменту стицања спорних акција, на дан 31. децембар 2009. године, имајући у виду чињеницу да је тужени дана 31. децембра 2009. године стекао 2,77% акција које са претходно стеченим акцијама чине 86,46% укупног броја акција, па тужени није имао обавезу да купи акције преосталих акционара на њихов захтев. Првостепени суд погрешно цени да је дошло до започињања преузимања акција из разлога што тужени никада није предузео ниједну формалну нити фактичку радњу из које би се могло закључити да је поступак преузимања акција започет. Тужени је акције стекао у поступку приватизације од Републике Србије, закључењем Уговора о продаји капитала методом јавне аукције закљученог између Агенције за приватизацију и туженог дана 3. августа 2006. године те у конкретном случају ни не може да се примени Закон о преузимању акционарских друштва. Члан 8. став 3. Закона о преузимању акционарских друштава прописује да се овај закон не примењује на стицаоце који стичу акције одређеног издаваоца од Републике Србије. Пресуда је донета уз битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12) Закона о парничном поступку јер су разлози пресуде противречни и разлози из образложења неразумљиви. Такође, суд наводи да цену акција у износу од 1.080,73 динара није оспорио до закључења главне расправе, иако је у току целог поступка спорио основ и висину тужбеног захтева. Тужиоци су уз тужбу доставили налаз и мишљење вештака Зорана Илића који је обрачунао цену једне акције супротно одредбама Правилника о садржини и форми понуде за преузимање акција. Наводи и да је првостепени суд погрешно обрачунао трошкове парничног поступка. Предложио је да другостепени суд преиначи пресуду на тај начин што ће одбити тужбени захтев као неоснован и обавезати тужиоце да туженом накнаде трошкове поступка или да Привредни апелациони суд усвоји жалбу, укине пресуду и одлучи о захтеву тужилаца.

Такође, против наведене пресуде тужиоци су благовремено изјавили жалбу и то против дела одлуке о трошковима поступка, истичући да висина трошкова која је досуђена тужиоцима није правилно обрачуната према Адвокатској тарифи, с обзиром да је вредност предмета спора 8.039.196,40 динара, па се висина трошкова не обрачунава у односу на висину тужбеног захтева за сваког тужиоца посебно, како то погрешно закључује првостепени суд. Наводе да им припадају трошкови према Адвокатској тарифи која се примењује прама укупној утврђеној вредности спора, као и да им припада увећање на име заступања више тужилаца. Такође, истичу и да првостепени суд им није досудио трошкове на име састава жалбе, таксе на жалбу, прибављања берзанског извештаја и трошкове за израду Налаза и мишљења вештака – овлашћеног ревизора, а коју су били нужни у овом поступку. Предложили су да Привредни апелациони суд преиначи одлуку о трошковима и да им досуди трошкове по жалбеном поступку са законском затезном каматом.

Испитујући правилност и законитост побијане одлуке, у смислу чл. 386. Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд је одлучио као у изреци из следећих разлога.

У поступку доношења првостепене пресуде нису учињене битне повреде поступка из члана 374. став 2. Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности.

Предмет тужбеног захтева тужилаца је обавезивање туженог на откуп акција са правом гласа ISIN бр. RSMSVRE33371, издаваоца Привредно друштво

"МИН ДИВ" Сврљиг АД Фабрика вијака и делова за шинска возила Сврљиг по цени од 1.080,73 динара за сваку акцију са правом гласа.

Према чињеничном стању утврђеном од стране првостепеног суда, произилази да је тужени као купац, дана 03.08.2006. године закључио са Агенцијом за приватизацију Републике Србије Уговор о продаји капитала методом јавне аукције бр. 1-1282/06-350-12/01, по ком основу је стекао 77,50% капитала субјекта приватизације ДП МИН Сврљиг и постао већински власник овог привредног друштва. Тужени извршавајући обавезу инвестирања у субјект приватизације извршио докапитализацију и на тај начин поседовао 83,69% акција субјекта приватизације. Тужени је након тога по основу докапитализације дана 31.12.2009. године стекао додатних 26.266 акција емитента односно 2,77% од укупног броја емитованих акција, те да је тог дана, заједно са акцијама које већ поседује, стекао укупно 86,46% акција са правом гласа издаваоца МИН ДИВ АД Сврљиг. Тужиоци су евидентирани као акционари привредног друштва МИН „ДИВ“ АД Фабрика вијака и делова за шинска возила Сврљиг. Тужени је започео преузимање циљног друштва дана 31.12.2009. године и тада је настала његова обавеза за објављивање понуде за преузимање на основу члана 6. став 1. тада важећег Закона о преузимању акционарских друштава („Службени гласник РС“ број 46/06; 107/09). Решењем Комисије за хартије од вредности број 6/0-17-295/10-10 од 10.05.2010. године, утврђена је повреда Закона о преузимању акционарских друштава, па је наложено туженом да поднесе захтев Комисији за одобрење понуде за преузимање акција издаваоца „МИН ДИВ“ АД Сврљиг и да на тај начин објави понуду за преузимање 26.266 акција циљног друштва. Тужени није поступио по налогу Комисије и није објавио јавну понуду за преузимање акција. Решењем Комисије за хартије од вредности број 6/0-17-295/42-10 од 16.07.2014. године утврђено је да тужени није поступио према решењу Комисије од 10.05.2010. године и није поднео захтев за одобрење објављивања понуде за преузимање акција, што значи да у таквој ситуацији, акционари циљног друштва, међу којима су и тужиоци, имају право на основу одредбе члана 416 став 1. Закона о преузимању акционарских друштава, да путем месно надлежног суда захтевају откуп акција. Ово из разлога што Закон о преузимању акционарских друштава („Службени гласник РС“ број 99/2011), у прелазним и завршним одредбама у члану 50. регулише започето преузимање и прописује да поступак преузимања који је у току на дан ступања на снагу овог закона (01.02.2012. године) окончаће се по одредбама овог закона, ако у њему понуђач још није добио решење Комисије о одобрењу објављивања понуде за преузимање. На дан подношења тужбе 09.09.2014. године, тужени није поступио по налогу Комисије, није поднео захтев Комисији за одобрење објављивања понуде за преузимање, нити добио решење Комисије о одобрењу објављивања понуде за преузимање. Из наведеног првостепенио суд закључује да се у конкретном случају на започето преузимање, примењује одредба члана 416. Закона о преузимању акционарских друштава, а што даље значи да су тужиоци стекли право на основу одредби члана 3. став 1. тач. 1. и 2., чл. 6. став 1. и чл. 416. Закона о преузимању акционарских друштава, да преко месно надлежног суда захтева откуп акција, из ког разлога је усвојен тужбени захтев.

По налажењу Привредног апелационог суда правилно је првостепени суд на утврђено чињенично стање применио материјално право, и то одредбу члана 3. став 1. тач. 1. и 2, члана 6. став 1. и члана 416 Закона о преузимању акционарских друштава.

Наиме, жалбени наводи туженог којима се указује да не постоји обавеза туженог да откупи акције тужилаца, нити да је дошло до започињања поступка преузимања акција, с обзиром да члан 50. Закона о пружимању акционарских друштава прописује да ће се поступак преузимања који је у току на дан ступања на снагу овог закона окончати по одредбама овог закона, ако у њему понуђач још није добио решење Комисије о одобрењу објављивања понуде за преузимање (започето преузимање). Закон о изменама и допунама закона о преузимању акционарских друштава ("Сл. гласник РС", бр. 99/2011 од 27.12.2011. године), којим изменама је и унета одредба члана 416. на којој првостепени суд заснива своју одлуку, у члану 27. прописује да овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије", а примењује се по истеку 30 дана од дана ступања на снагу, а то је 01.02.2012. године, што значи да ниједна одредба Закона о изменама и допунама Закона о преузимању акционарских друштава нема ретроактивно дејство, нису основани. У конкретном случају ради се о праву мањинских акционара на откуп акција према условима понуде, које остварују у поступку преузимања акционарских друштва по Закону о преузимању акционарских друштава, па се на ово право акционара, ретроактивно примењује одредба члана 416. Закона о преузимању акционарских друштва. С обзиром да је у конкретном случају започето преузимање, правилно је првостепени суд закључио да су тужиоци стекли право на откуп акција основу цитариних одредаби Закона о преузимању привредног друштва.

Тужени у жалби истиче да је акције стекао од Републике Србије у поступку приватизације и да то представља изузетак од обавезе објављивања понуде за преузимање, предвиђен чланом 8. Закона о преузимању акционарских друштава. Међутим, ови наводи не стоје. Одредбом члана 8. став 2. предвиђено да се овај закон не примењује на трговину власничким хартијама од вредности одређеног издаваоца, када се оне продају путем јавног тендера, односно на организованом тржишту и то акција чији је законити ималац Република. У конкретном случају овај услов није испуњен, јер је Уговор о продаји капитала методом јавне аукције закључен између Агенције и купца, чији је предмет продаја 70 % друштвеног капитала субјекта приватизације што чини 52.50 % укупног капитала и 100 % учешћа у капиталу субјекта приватизације, што износи 25,00 % укупног капитала субјекта на аукцији која је одржана дана 27.07.2006. године. Сходно томе, правилан је закључак првостепеног суда да је у горе наведеној ситуацији тужени био у обавези да, кад је стекао 86.46 % од укупног броја акција 31.12.2009. године, објави понуду за преузимање акција и да о томе обавести Комисију за хартије од вредности, циљно друштво и организациони облик организованог тржишта на коме се тргује акцијама, а што није учинио. Одредбом члана 416. Закона о преузимању акционарских друштава („Сл. гласник РС" 99/2011) предвиђено је да, ако понуђач не објави понуду за преузимање под условима и начин прописан овим законом, сваки акционар циљног друштва може путем суда захтевати откуп акција са правом гласа под условима под којим је морала бити објављена понуда за преузимање. За подношење тужбе за откуп акција из члана 416. Закон није прописао рок, па ово право припада тужиоцима који докажу да су акционари туженог.

Жалбени наводи туженог којима се оспорава висина вредности акција, делимично су основани. Наиме, из налаза вештака који је доставио тужилац књиговодствена вредност акција износи 722,17 динара. Тужиоци поднеском од 27.06.2017. године позивајући се на методологију прописаној Правилима пословања Београдске берзе а.д. опредељују вредност акција на износ од 1.080,73

динара по акцији. С обзиром да је тужени током целог поступка оспоравао вредност акција, а из списка предмета не произилази да је одређено допунско вештачење на вредност акције коју су одредили тужиоцу у свом прецизираном тужбеном захтеву, то су се стекли услови за преиначење одлуке утврђене вредности акције.

Како је пресудом Врховног касационог суда Прев П.253/20101 од 23.02.2017.године усвојена посебна ревизија изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж.1717/15 од 15.06.2016. године преиначена пресуда Привредног апелационог суда је одбијен као неоснована а жалба туженог је потврђена пресуда Привредног суда у Нишу П. 106/2014.године од 12.05.2015.године, којом је обавезан тужени да откупу од тужиоца у тој парници акције са правом гласа ISIN бр.RSMSVRE33371, издаваоца Привредног друштва МИН ДИВ Сврљиг АД Фабрика Вијака и делова за шинска возила Сврљиг, по цени од 722,17 динара без утицаја су жалбени наводи у погледу висине цене по којој треба извршити откуп, будући да је та цена утврђена од 722,17 динара.

Правилно је првостепени суд утврдио да тужиоцима припадају појединачни трошкови на име судских такси за тужбу и пресуду, чију висина је одређена применом чл. 21. ст. 3. Закона о судским таксама према коме се вредност предмета спора ради наплате таксе утврђује према вредности коју предмет спора има у време подношења тужбе, док је чл. 22. ст. 2 прописано да у случају формалног супарничарства - ако више лица поднесе једну тужбу или ако је више лица тужено једном тужбом, а предмет спора су захтеви, односно обавезе исте врсте који се заснивају на битно истоврсном чињеничном и правном основу, вредност предмета спора ради наплате таксе одређује се према вредности сваког појединог захтева. У овом делу одлука о трошковима поступка, досуђеног износа на име судских такси је потврђена, будући да су судске таксе одређене према првобитно постављеном захтеву за откуп акција са правом гласа према цени од 722,17 динара. Међутим, одлука о трошковима спора у преосталом делу је преиначена, с обзиром да је одлука у усвајајућем делу делимично преиначена. Стога је суд применом чл. 153. 154. и 163. Закона о парничном поступку, обавезао туженог да тужиоцима солидарно накнади трошкове поступка који су били нужни за вођење спора, и то на име састава тужбе и 6 образложених поднесака у износу од по 6.000,00 динара, што уз увећање од 50% за сваку следећу странку чини износ од 144.000,00 динара, па тужиоцима по овом основу припада 1.008.000,00 динара, за заступање од стране адвоката на рочишту износ од по 7.500,00 динара, што уз увећање од 50% за сваку следећу странку, износи 180.000,00 динара, а с обзиром да је одржано два рочишта укупна накнада износи 360.000,00 динара, за приступ од стране адвоката на неодржана рочишта по 4.500,00 динара, што уз увећање од 50% за сваку следећу странку, износи 108.000,00 динара, а с обзиром да је било четири неодржана рочишта укупна накнада износи 432.000,00 динара, затим трошкови израде налаза и мишљења вештака – ревизора износ од 30.000,00 динара, што све укупно износи 2.010.000,00 динара. Наведени износ је суд умањео за 30% сразмерно постигнутом успеху у спору, па су укупни трошкови тужилаца 1.407.000,00 динара. На досуђени износ тужиоцима припада и законска затезна камата почев од дана извршности пресуде.

Висина трошкова тужилаца на име накнаде за заступање од стране адвоката одређена је применом Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, имајући у виду највишу (364.206,00 динара) и најнижу (114.227,00 динара) вредност спора појединачног тужиоца, што сваки појединачни захтев тужиоца сврстава у тарифу за вредност предмета спора до 450.000,00 динара.

Применом Тарифног броја 17 према коме када адвокат заступа више странака, награда му се по овом основу додатно увећава за сваку радњу коју предузима за по 50% за другу и сваку наредну странку. Увећан износ награде се обрачунава у односу на сваку процесну радњу понаособ, тако што се награда за заступање једне странке увећава процентом који одговара броју странака које адвокат заступа у тренутку када се процесна радња предузима, у конкретном случају 47 странака.

Неосновани су жалбени наводи тужилаца којима се указује да је суд био дужан да приликом обрачуна трошкова поступка примени тарифу према вредности предмета спора од 8.039.196,40 динара која представља збир свих тужбених захтева, с обзиром да у конкретном случају тужиоци нису нужни супарничари, односно обични супарничари који су уместо једног поставили више тужбених захтева, у ком случају би се њихови износи сабирали.

Одлука као у ставу III изреке пресуде, донета је применом чл. 165. у вези са чл. 153. и 154. Закона о парничном поступку, па су обавезани тужиоци да туженом, сразмерно успеху у жалбеном поступку, на име састава жалбе солидарно исплате износ од 3.600,00 динара (12.000,00 динара умањено за 70%), чија је висина одређена применом важеће АТ.

Из изнетих разлога на основу члана 387. Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци.

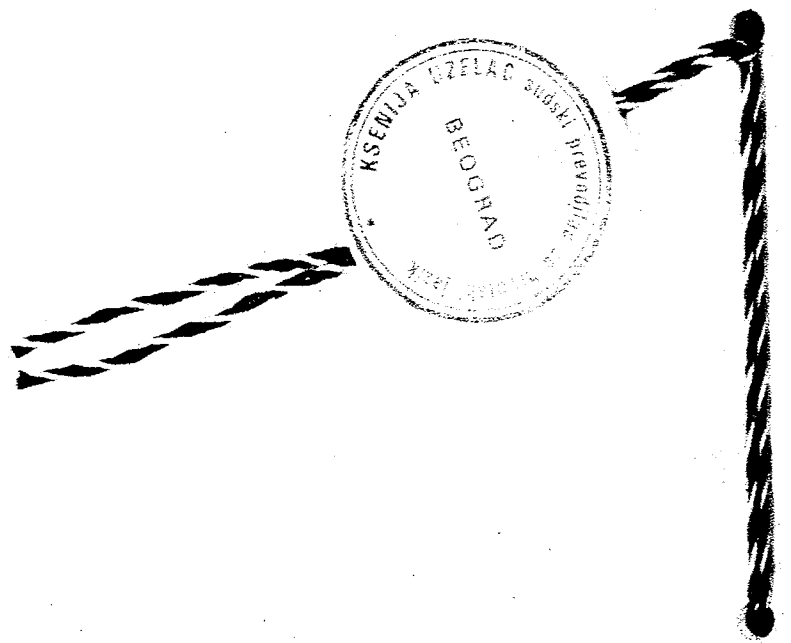
ТМС/НМ/ЖГ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

Татјана Матковић Стефановић с.р.

За тачност потписавка

JANJSKA AGENCIJA
SJEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I HRANU OSNOVA ZA PLACANJE
ZAGREB 2

02-06-2022

PREDSTEČAJNE NAGODBE
RIMANJE I OTPREMA POSTE

SA:

BROJ:

ZA PREDSTEČAJ
18 St. 1329/2022

PT 13105 N5 2579
9122010175015 42/ 03.06.2022 11/15.00
103 04

FINA

VUKOVARSKA BR. 40

10000 ZAGREB